

[Aksel Larsen.]

Der foreligger mange andre opgaver for folketinget i dette folketingsår. Uddannelse og undervisning stiller sine meget store krav, det samme gælder socialpolitikken, og det gælder boligbyggeriet, hvor jeg håber boligfonden kommer til at spille den store rolle, der var tiltænkt den.

De trafikale investeringer bør koncentrere sig om det overordnede trafiknet — dette bør i hvert fald have første prioritet — samt udbygningen af den kollektive trafik, navnlig i hovedstadsområdet. Vi stiller os ikke afvisende over for den bebudede principbeslutning om bygning af en Store-Bæltsbro, men trafikministeren kan, som han ved, være sikker på min varmeste tilslutning, når han nu er kommet til den overbevisning, at den faste Øresundsforbindelse og bygningen af en ny storlufthavn i Øresundsområdet har endnu større betydning og haster mere. Jeg ved meget vel, at man stadig mange steder hævder det misforståelsens synspunkt, at for at dæmme op for Hamborgs økonomiske indflydelse i Jylland må hovedlandet gøres brofast med Sjælland.

Man glemmer, at derved gøres Sjælland og hovedstaden brofast med Hamborg. Det bliver ikke betænkeligt at gøre Sjælland brofast med Hamborg, når der først er taget fat på Øresundsregionens udbygning til et erhvervsøkonomisk kraftcentrum — som i Norden kun kan skabes ved Øresund, og som kun kan skabes ved bygning af den faste Øresundsforbindelse — og jeg opfordrer trafikministeren til at sætte yderligere fart i det arbejde, som skal muliggøre, at der tages kraftigt fat på denne opgaves løsning.

Jeg kan ikke undlade at komme med en sidebemærkning til justitsministeren, selv om det egentlig ikke hører hjemme i denne tale, men nu er anledningen der. Der kunne være grund nok til at gå ind på mange problemer under hans ressort, men jeg vil her nøjes med at omtale efterretningstjenestens telefonaflytninger. I anledning af, at ledelsen for den socialdemokratiske ungdom formener, at dens telefoner aflyttes af politiet, har justitsministeren ifølge Aktuelt dementeret dette med følgende ord:

„Hvis regeringspartiets eller nogle til regeringspartiet knyttede organers telefoner blev aflyttet, ville jeg være blevet

underrettet, men der er her tale om ren og skær teori. Det kan ganske enkelt ikke finde sted.“

Tillad mig at spørge: skal dette forstås derhen, at justitsministeren bliver underrettet om alle tilfælde af telefonaflytninger, der går ud over legale politiske partier og organisationer? Eller bliver justitsministeren kun og specielt underrettet, når der lyttes hos socialdemokrater? Hvis det sidste spørgsmål må besvares med ja, hvor er demokratiet og ligheden for loven og politiet så henne? Betyder ministerens erklæring, at han nok vil mene, at det kan finde sted, at andre partiers end regeringspartiets telefoner aflyttes? Og på den givne foranledning — bortset fra hvad man ellers kan mene om efterretningstjenesten og dens kartoteks- og aflytningsvirksomhed, og vi mener, som man ved, en del — burde justitsministeren så ikke være i stand til at afgive en kategorisk erklæring om, at politiaflytning af politiske partiers og organisationslederes telefoner ganske enkelt ikke kan finde sted og ikke finder sted?

Medens jeg alligevel beskæftiger mig med justitsministeren, kan jeg ikke undlade at efterlyse et forslag til en hyrevognsordning. En sådan har jo ikke tidligere kunnet gennemføres på grund af modstand fra folketingets borgerlige partier, en modstand, som forekommer mig ubegribelig; under de nu ændrede forhold her i tinget synes jeg, regeringen bør sørge for, at opgaven bliver løst.

Jeg kommer nu tilbage til det, som for os er hovedsagen, og som jeg berørte i begyndelsen af talen. Det altoverskyggende nødvendige for regering og lovgivningsmagt er at få samfundsmæssigt indseende og plan over økonomien, over produktionen og investeringerne. Netop i denne periode er Danmarks kapitalbehov til investeringer stort, men tilgangen af midler til investering begrænset. Den økonomiske politik må tilstræbe opretholdelsen af fuld beskæftigelse under skabelsen af den størst mulige produktion, samtidig med at et stabilt prisniveau tilstræbes fastholdt. Det kan imidlertid ikke være samfundsmæssig lige meget, hvilken produktion der udvikler sig, i hvilken produktion eller anden virksomhed der investeres. Hvis der ikke er plan, hvis samfundet ikke har indseende, vil investe-